ZUS o 500+ dla niesamodzielnych

18.01.2024



Jeszcze do końca lutego próg uprawniający do świadczenia 500+ dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji wynosi 2157,80 zł brutto. Od 1 marca próg ten wzrośnie. Maksymalna kwota świadczenia pozostaje jednak bez zmian - 500 zł „na rękę”.

Już od września 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznaje i wypłaca świadczenie uzupełniające dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji, zwanym 500+ dla niesamodzielnych. Aby otrzymać świadczenie, trzeba spełnić kilka warunków. Jednym z nich jest wiek, który wynosi minimum 18 lat. Trzeba też mieszkać w Polsce i mieć orzeczoną przez lekarza orzecznika ZUS niezdolność do samodzielnej egzystencji lub wydane przed 1 września 1997 r. przez komisję lekarską do spraw inwalidztwa i zatrudnienia orzeczenie o zaliczeniu do I grupy inwalidów – jeśli nie upłynął okres, na jaki orzeczono inwalidztwo- informuje Krystyna Michałek, regionalny rzecznik prasowy ZUS województwa kujawsko-

pomorskiego.

Prawo do świadczenia 500+ dla niesamodzielnych zależy również od łącznej wysokości przysługujących świadczeń pieniężnych finansowanych ze środków publicznych. Łączna kwota brutto emerytury, renty albo innych świadczeń pieniężnych finansowanych ze środków publicznych lub świadczeń z zagranicznej instytucji właściwej do spraw emerytalno-rentowych nie może przekroczyć 2157,80 zł. Od 1 marca, po waloryzacji kwota ta zostanie podniesiona. Katalog świadczeń finansowanych ze środków publicznych mających wpływ na prawo i wysokość świadczenia uzupełniającego dostępny jest na stronie https://www.zus.pl/-/500-swiadczenie-uzupelniajace-dla-osob-niezdolnych-do-samodzielnej-egzystencji – dodaje rzeczniczka.

Świadczenia finansowane ze środków publicznych to np. emerytury czy renty wypłacane przez ZUS, KRUS i inne organy. Do tej grupy zaliczają się również świadczenia z pomocy społecznej o charakterze innym niż jednorazowe, np. zasiłki stałe, dodatek mieszkaniowy. Do dochodu brane są również pod uwagę świadczenia otrzymywane z zagranicznych instytucji właściwych do spraw emerytalno-rentowych. Nie jest natomiast wliczany np. dodatek i zasiłek pielęgnacyjny, dodatek dla sieroty zupełnej, dodatek kombatancki czy też ryczałt energetyczny. Nie są wliczane także świadczenia
o charakterze jednorazowym, np. zasiłki socjalne lub zasiłek pogrzebowy. Pod uwagę nie jest brane świadczenie wspierające, czy renta rodzinna przyznana po zmarłym rodzicu osobom, które stały się całkowicie niezdolne do pracy przed ukończeniem 16 roku życia lub w czasie nauki w szkole przed ukończeniem 25 roku życia.

Wysokość świadczenia. Nie zawsze będzie to 500 zł

Świadczenie w pełnej kwocie, czyli 500 zł na rękę mogą otrzymać osoby, które nie mają świadczeń pieniężnych finansowanych ze środków publicznych lub suma tych świadczeń nie przekracza
1657,80 zł brutto (do 29 lutego br.). Jeśli suma tych świadczeń wynosi więcej niż 1657,80 zł, a nie przekracza 2157,80 zł brutto, to wysokość świadczenia uzupełniającego będzie pomniejszana zgodnie z zasadą złotówka za złotówkę. Będzie to różnica między kwotą 2157,80 zł, a łączną kwotą przysługujących świadczeń. Na przykład, jeżeli suma pobieranych świadczeń w styczniu wynosi 1800 zł brutto, to świadczenie uzupełniające jest przyznawane w kwocie 357,80 zł.

Konieczny wniosek

ZUS nie wypłaca świadczenia uzupełniającego z urzędu, potrzebny jest wniosek (formularz ESUN). Jeśli nie posiadamy orzeczenia o niezdolności do samodzielnej egzystencji lub ważnego orzeczenia
o zaliczeniu do I grupy inwalidów (wydanego przed 1 września 1997 r. przez komisję lekarską do spraw inwalidztwa i zatrudnienia), to do wniosku należy dołączyć zaświadczenie o stanie zdrowia na druku OL-9, dokumentację medyczną oraz inne dokumenty mające znaczenie dla wydania orzeczenia
o niezdolności do samodzielnej egzystencji.

O czym należy powiadomić ZUS

Osoby, które otrzymują świadczenie 500+ dla niesamodzielnych mają obowiązek powiadomić ZUS
o wszelkich zmianach, które mają wpływ na prawo do świadczenia uzupełniającego lub na jego wysokość. W szczególności dotyczy to sytuacji:

- uzyskania prawa do świadczenia pieniężnego finansowanego ze środków publicznych, w tym także do świadczenia o charakterze emerytalno-rentowym, które przyzna KRUS lub inny organ emerytalny oraz pobierania takiego świadczenia,
- zwiększenia się kwoty świadczenia finansowanego ze środków publicznych, które wypłaca podmiot inny niż ZUS (np. KRUS czy ośrodek pomocy społecznej),
- tymczasowego aresztowania albo odbywania kary pozbawienia wolności (nie dotyczy odbywania tej kary w systemie dozoru elektronicznego).
- utracenia obywatelstwa czy też prawa do legalnego pobytu stałego w Polsce,

- zmiany miejsca zamieszkania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Krystyna Michałek
regionalny rzecznik prasowy ZUS
w województwie kujawsko-pomorskim